

Prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul central), (jud. M. Iftodi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sorocan Anatolie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Sorocan Anatolie împotriva lui Didîc Nicolai, Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Didîc Irina cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Sorocan Anatolie și menținută hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Edineț (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2019, Sorocan Anatolie s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare împotriva lui Didîc Nicolai, Agenției Servicii Publice, Serviciul Înregistrare a unităților de drept Edineț cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la 10 mai 2018, Sorocan Anatolie a depus cerere de chemare în judecată cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilire la ÎI „Didîc Nicolai”. La cererea dată a anexat scrisoarea Agenției Servicii Publice prin care se confirmă că ÎI „Didîc Nicolae” figurează cu IDNO 100404000791, înregistrată la 23 februarie 1994. Astfel la momentul înaintării acțiunii ÎI „Didîc Nicolai” avea capacitate de folosință. În timpul examinării cauzei în Judecătoria Edineț, ÎI „Didîc Nicolai” cunoscând că este în litigiu, la 24 mai 2018 depune cerere la Agenția Servicii Publice o cerere de radiere din Registrul de Stat și la 19 mai 2018 se admite cererea privind radierea ÎI „Didîc Nicolai”.

Deși, Agenția Servicii Publice cunoștea că este înaintată o cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Didic Nicolai” a admis radierea întreprinderii în timpul examinării cauzei de restabilire în funcție. În viziunea reclamantului i-au fost încălcate drepturile prevăzute la art. 20 din Constituție.

Radierea ÎI „Didic Nicolai” în timpul examinării cauzei în judecată nu se află într-o relație de compatibilitate cu exigența unui proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 CEDO.

La 20 septembrie 2018, Curtea de Apel Bălți a adoptat o decizie prin care a admis apelul declarat de Sorocan Anatolie și a casat hotărârea Judecătoreiei Edineț din 15 iunie 2018 și a dispus încetarea procesului în cauza civilă înaintată de Sorocan Anatolie împotriva ÎI ”Didic Nicolai” cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea în funcție.

Prejudiciul material pe care îl solicită reclamantul urmează a fi încasat de la pârâți și este compus din suma pe care a solicitat-o în acțiunea de judecată privind restabilirea în funcție. Cauza civilă privind restabilirea în funcție s-a încheiat la 12 decembrie 2018 la Curtea Supremă de Justiție, iar cererea de chemare a înaintat-o la 10 mai 2018, astfel procesul a durat 5 luni.

Reclamantul a solicitat în fața instanței de judecată încasarea de la pârâți a sumei de 14 700 de lei și 10 salarii, adică 21 000 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat și suma de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoreiei Edineț (sediul central), a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Sorocan Anatolie împotriva lui Didic Nicolai, Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Didic Irina cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Sorocan Anatolie și menținută hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoreiei Edineț (sediul central).

Pentru a decide astfel instanțele au relevat în hotărârile lor că, la momentul examinării cererii de radiere, în Registrul de stat nu figurau careva interdicții din partea instanțelor de judecată sau din partea executorilor judecătorești. La fel, reclamantul nu a prezentat vre-un act judecătoresc definitiv și irevocabil în privința contestării/anulării deciziei de radiere a întreprinderii.

Astfel, reclamantul Sorocan Anatolie nu a dovedit în instanță existența prejudiciului produs printr-o faptă ilicită a Agenției Servicii Publice, ca organ al înregistrării de stat, precum și raportul de cauzalitate între acțiunile Agenției și prejudicial cauzat.

La 03 februarie 2020 (prin oficiul poștal), Sorocan Anatolie a declarat împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate a interpretat în mod eronat legea precum și a apreciat în mod arbitrar probele.

La 12 martie 2020 (prin poștă electronică) și la 16 martie 2020 (prin oficiul poștal), Didic Irina, reprezentată de avocatul Țurcan Igor, a depus o referință la recursul declarat de către Sorocan Anatolie, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Sorocan Anatolie inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Sorocan Anatolie nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Sorocan Anatolie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sorocan Anatolie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru